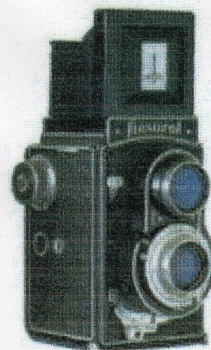

P

OTÍŽE RŮSTU

ANEB FLEXARET DO DRUHÉ PĚTILETKY

FLEXARET IVa

Dříve, než se dostaneme k dalším modelům Flexaretu, považuji za nutné uvést datum patentu 76178. Meopta Píerov, n.p., má od 15. 1. 1947 patentově chráněno „Zařízení k nastavování vzdáleností u fotografických přístrojů.“ Nebudu vás unavovat jeho přesným zněním, jde o známé zaostřování u Flexaretu, které je společné pro všechny přístroje od modelu II, ale vymyšlené ještě v Optikotechně pro její Flexaret II.

CO A JAK SE TENKRÁT PSALO

Z chudíčkých materiálů, v té době věnovaných přístrojům v odborném tisku, uvedu alespoň ty, které mohou názorně ilustrovat pravý stav věci. Například k měnové reformě z 1. 6. 1953 píše autor pod značkou kk v Československé fotografii 8-9/53 mimo jiné: „Množství peněz nacházejících se v rukou zbytků kapitalistické buržoazie a šmejlů, bylo odstraněno... Současně byla uvedena na trh řada nových, dosud u nás neprodávaných druhů zboží. V oboru fotografickém je to například 13 typů fotografických přístrojů z NDR... Můžeme si jasně představit, co by asi s těmito přístroji udělaly kapitalistické živly, kdyby přístroje byly bývaly dány do prodeje před peněžní reformou.“

V čísle 10/53 už bez zbytečného politizování mimo jiné píše: „...V diskusi se narazilo též na otázky, zda náš znárodněný optický průmysl hodlá zavádět do fotografické techniky nová zlepšení, neboť naše fotografická výroba značně stagnuje. Bohužel nebyli přítomni zástupci n.p. Meopta, aby se k této věci

vyjádřili...“ Na svou dobu to bylo napsáno docela odvážně. Situace v zásobování fototechnikou, fotopapíry, filmy a dalšími potřebami byla, navzdory měnové reformě a zrušení přidělového systému a tzv. bodů, dost tristní. Naplno se projevila neschopnost centrálního plánování reagovat pružně na měnící se požadavky. Od padesátých do začátku let sedmdesátých vznikala následující začarovaný kruh: „Soudruzi, naši dělníci nám píší, že chtějí fotografovat, ale nemají čím, udělejme s tím něco.“ Naplánovalo se zvýšení výroby fotoaparátů do další pětiletky. Pokud se to povedlo, a to nebylo vůbec jednoduché, a fotopřístroje byly, naopak chyběly včas nenaplánované filmy. Pak zvětšovací, papíry a nakonec zbývaly zastaralé, poruchové a neprodejné fotoaparáty, jejichž modernizace také nebyla včas úředníky naplánována. A v tom začarovaném kruhu lze hledat i příčinu, proč Flexaret, který byl dlouho úspěšným vývozním artiklem, dopadl tak, jak dopadl.

MEOPTA DEVĚT LET PO VÁLCE

Na konci 1. pětiletky, v roce 1953, vyrábí podnik stále stejné Flexarety jako při svém založení, tedy modely II a III. V konstrukci se připravovala IV, ale o tom, zda do dalšího modelu zavést kinofilm, zřejmě nebylo jasno, jak plyne z následujícího textu z Čsf '53/12: „Výzva n.p. Meopta k čtenářům. Národní podnik „Meopta“ obrací se na naše čtenáře s touto žádostí: Z mnoha stran dostáváme v poslední době žádosti, abychom u našich přístrojů Flexaret dělali zařízení na použití kinofilmu tak, jak to mají některé zahraniční přístroje, např. Rolleiflex atd. Domníváme se, že toto zařízení mělo význam v dobách, kdy nebyl na trhu barevný film 6 x 9. Dnes, kdy tento film na trhu jest, nemá toto

zařízení význam a fotografování na kinofilmu černobílém teprve ne, poněvadž objektiv ohniskové délky 80 mm není vhodný pro tak malé negativy. Rádi bychom, kdyby se však k tomu mohla vyjádřit celá naše fotografická veřejnost, a proto žádáme čtenáře časopisu, aby nám napsali svoje názory. Meopta, n.p., Píerov“. V lednu 1954 je v Píerově předveden několika zástupcům tisku, výzkumu a obchodu vzorek Flexaretu IV. V březnu dochází k dalšímu snížení cen, z podniku Chemodroga vzniká síť Foto-kin, leč, jak se dovídáme z úvodníku V. Jírů v Čsf '54/6, se v materiálu s názvem Zprávy Čs. průmyslu píše: „Výroba adaptérů na kinofilmy pro přístroje Flexaret... Bylo doporučeno uskutečnit výrobu pro nově chystané typy Flexaret, kde bude celý mechanismus montován uvnitř přístroje, včetně počítadla, a dále možnosti použití optického hledáčku 24 x 36... Bylo žádáno, aby n.p. Meopta, Píerov případně MS provádělo účelnou propagaci svých výrobků, vzhledem k tomu, že spotřebitelé jsou nedostatečně o těchto výrobcích informováni a není také žádná spec. fotoliteratura, kde by bylo uvedeno, jak se má s jednotlivými přístroji pracovat.“ Ve stejném roce se objevuje Flexaretu na podzimním Lipském veletrhu východoněmecký konkurent - Weltaflex. Tak vznikla určitá rivalita, o které bude ještě řeč.

JE TO VĚC JISTÁ, ŽE SE NĚCO CHYSTÁ

V posledním roce dvouleté pauzy před druhou pětiletkou, která byla způsobena sjednocováním plánování s ostatními zeměmi východního bloku, tedy v roce 1955, se stále jenom připravovala výroba Flexaretu IV. „Letos budeme oslavovat desáté výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Při této příležitosti si

musíme připor práci, velké ús rozmach čs. vý '55/2. Od první již ke čtvrtému maloobchodní stejný Flexaret klesá z 1 700 Kč na 700 Kčs. O '55/8, v článku mimo jiné stojí učiněno vše, o uspokojit popt zrcadlovky (z c současného a pouze Reflektu nevyrovná náš V přípravě je ty který bude rov ani tento přístř komory... V na ještě horší. Ne, Meopta - Přer neplní...“

Začátkem října vstává výroba spadající pod strojírenství. Z IV poprvé před veřejnosti s při do prodeje již stojí v Čsf '55/ Flexaret řady I páčkové spouř ve vyšší hledáči zaostřovací pá knoflík, ale se ostrosti.

Plasticky prov není rovný, ale jako spodní čá připevněného

Flexaret IVa se modelu IV při vedle počítadla maskou v svět kinofilmu. Je b který používán umožňuje. O d stáli za modely a následujících až příště.

Text a